

متن پرسش

سلام: اینکه نظر انسان باید در سیر و سلوک با ائمه (انسان کامل) باشد یعنی چه؟ مگر نباید نظر به ذات اقدس احدیت باشد؟ پس تناقض ایجاد نمی شود؟ یا اینکه نظر به معنای الگو است؟ راهنمایی بفرمایید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ائمه «عليهم السلام» مظهر تامّ و تمام انس با حقانند و لذا دوگانگی در میان نیست که گمان کنیم یا خدا و یا ائمه. در همین رابطه حضرت باقر «علیه السلام» می فرمایند: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ لَا يَكُونَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى اللَّهِ وَ يَنْظُرَ اللَّهُ إِلَيْهِ فَلْيَتَوَالَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ يَتَّبِعْ مَنْ عَدُوَّهُمْ وَ يَأْتَمَّ بِالْإِمَامِ مِنْهُمْ فَإِنَّهُ إِذَا كَانَ كَذَلِكَ نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهِ وَ نَظَرَ إِلَى اللَّهِ» [۱] هرکس مایل است بین او و خدا حجابی نباشد تا خدا را ببیند و خداوند نیز او را مشاهده کند باید آل محمد را دوست بدارد و از دشمنانشان بیزار باشد و پیرو امامی از این خانواده گردد. اگر چنین بود خدا را می بیند و خدا نیز او را می بیند. برای هرچه بیشتر کاربردی شدن رجوع به حق باید پس از نظر به وجود، به مظهر کمالی وجود یعنی اسماء الهی نظر کرد و اسماء الهی را در مظاهر کاملی که همان سیره ی اهل البيت (عليهم السلام) باشد به تماشا نشست. موفق باشید

[۱] (۱) - بحار الأنوار، ج ۲۳، ص ۸۱.